

Lev Tolstoy KÜÇÜK ŞEYTAN

çeviren: Füsün Taşanç • Resimleyen: Vaghar Aghaei

13.
BASIM

CAN
ÇOCUK

Lev Tolstoy
KÜÇÜK ŞEY TAN

çeviren: Füsün Taşanç resimleyen: Vaghar Aghaei

yağın koordinatörü: ipek şoran
düzeltili: yusuf uz
kapak ve iç tasarım: gözde bitir tufan
tasarım uygulama: yasemin çatal

1. BASIM: 2001

13. BASIM: 2000 adet, Haziran 2022

ISBN 978-975-07-0120-7

küçük şeytan, Lev Tolstoy

© can sanat yayınları A.Ş., 2001

tüm hakları saklıdır. tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

can sanat yayınları yayım ve dağıtım tic. ve san. A.Ş.

yayıncı sertifika no: 43514

maslak mh. eski büyükdere cad. iz plaza no: 9/25 sarıyer, istanbul

telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

baskı ve cilt: melisa matbaacılık yayıncılık san ve dış tic. ltd. şti.

sertifika no: 45099; adres: maltepe mah. davutpaşa çiftehavuzlar sk.

no:16 acar san. sit. zeytinburnu, istanbul

Bu kitabın sahibi:

LEV TOLSTOY

1828 yılında doğdu. Toprak sahibi, zengin bir ailenin oğluydu. Çocuk yaşta, anne ve babası öldüğü için akrabaları tarafından yetiştirildi. On altı yaşında Rusya'daki Kazan Üniversitesi'ne girdi; ama bir süre sonra, resmi eğitime duyduğu tepki nedeniyle oradan ayrıldı ve topraklarını yöneterek kendi kendini eğitime karar verdi. 1862 yılında Sofya Andrejevna Bers ile evlendi, on üç çocuğu oldu. "Savaş ve Barış", "Anna Karenina" gibi başyapıtlarını bu dönemde yazdı.

ERİK ÇEKİRDEĞİ

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitabıdır.

KÜÇÜK ŞEYTAN

içindekiler

- kral ile gömlek, 7
kral ile köplü, 10
kral ile şahini, 13
çakallar ile fil, 15
eşit dağıtım, 17
kurt ile yaşlı kadın, 20
karğa ile tavuğu, 22
Altın saçlı prenses, 24
Tatarcık ile Aslan, 27
kırpi ile tavşan, 28
iki tüccar, 31
köplü, kazları nasıl bölüştürdü?, 33
tüccar ile para kesesi, 36
yılan, 38
iki kardeş, 43
küçük şeytan ekmek kabuğunun
acıasını nasıl kaçırdı?, 48
Asur kralı, 55
üç soru, 64
boş davul, 72

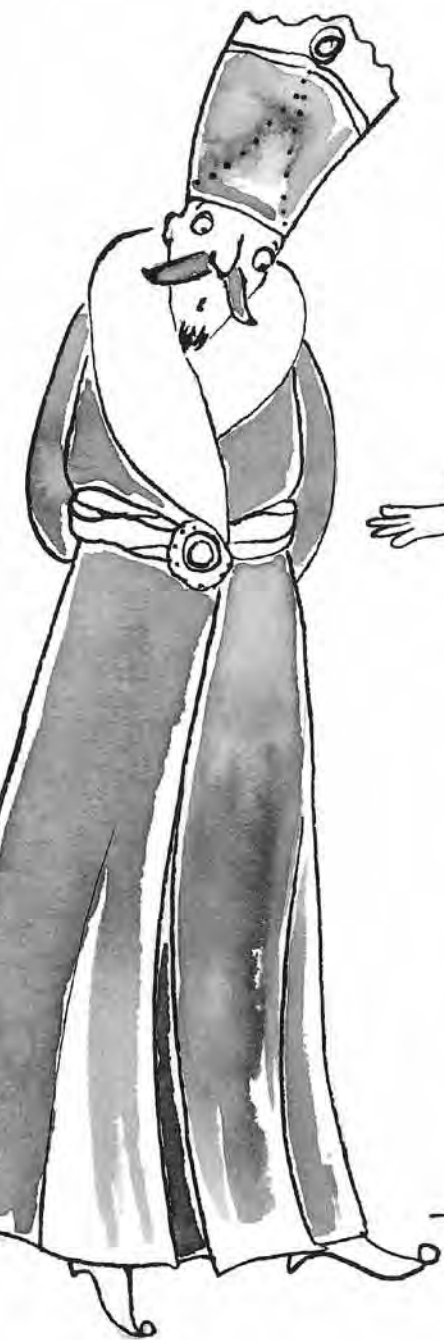
kral ile gömlek

Günlerden bir gün kral hastalandı. “Beni kim iyileştirirse ona krallığımın yarısını vereceğim,” dedi.

Bütün danışmanları, kralın nasıl iyileştirilebileceğine karar vermek üzere toplandılar. İçlerinden biri, kralı iyileştireceğini sandığı şeyin ne olduğunu söyledi:

“Mutlu bir insan bulabilerseniz, onun gömleğini alın, krala giydirin. Kral o zaman iyileşecektir.”

Bunun üzerine kral, adamlarını, mutlu bir insan aramaya gönderdi. Bütün ülkeyi dolaştılar, ama mutlu bir insan bulamadılar. Varlıklı olan hastaydı, sağlıklı olansa yoksuldu. Hem varlıklı, hem de sağlıklı olanın ise ya karısı ya da varsa çocukları kötüydü. Sözün kısası, kimse durumundan tam olarak hoşnut değildi, herkesin yakınacak bir derdi vardı.

Bir gece, kralın oğlu, küçük ve yoksul görünüşlü bir kulübenin yanından geçerken birinin şunları söylediğini duydu:

“Şükürler olsun Tanrım... İşimi bitirdim, açlığımı da bastırdım. Artık yatıp uyuyabilirim. Daha ne isteyebilirim.”

Kralın oğlu, bu sözleri duyunca çok sevindi; adamlarına, bu adamın gömleğini alarak krala götürmelerini, adama da istediği kadar para vermelerini buyurdu. Kralın adamları, adamın gömleğini almak üzere kulübeye girdiler; ama mutlu adam öylesine yoksuldu ki sırtına giyecek gömleği bile yoktu.

kral ile köylü

Kral, bir gün ormanda gezerken odun kesen bir köylü ile karşılaştı.

“Tanrı yardımcın olsun, köylü,” dedi.

“Bana da Tanrı’nın yardımını gerekli,” diye yanıtladı köylü.

“Ailen kalabalık mı?”

“İki oğlum, iki kızım var.”

“Ama kalabalık bir aile sayılmaz bu. Kazandığın parayı ne yapıyorsun?”

“Paramı üçe bölüyorum. İlk bölümüyle borcumu ödüyorum, ikincisini borç veriyorum, üçüncüsünü de sokağa atıyorum.”

Kral, köylünün ne demek istediğini düşündü; ama bir şey anlayamadı. Bunun üzerine Köylü, “Anamla babama bakarak borcumu ödüyorum,” dedi. “Oğullarıma bakarak borç veriyorum, kızlarıma bakarak da paramı sokağa atıyorum.”

“Çok akıllısın,” dedi kral. “Şimdi beni ormandan çıkar, yolumu yitirdim.”

Köylünün yanıtı, “Yolunu kendin bul,” oldu. “Önce düz git, sonra sağa, ondan sonra sola, sonra yeniden sağa dön.”

“Bir şey anlamadım. Bana yolu göster,” dedi kral.

“Size yol göstermeye ayıracak zamanım yok. Biz köylüler için zaman para kadar değerlidir.”

“Zamanın para kadar değerliyse, sana karşılığını ödeyeceğim.”

“O zaman olur. Hadi gidelim.”

Arabaya bindiler, yola koyuldular.

“Söyle bana köylü, hiç buralardan ayrıldığın oldu mu?”

“Evet. Oraya buraya gittim.”

“Kralı gördün mü hiç?”

“Hayır, ama görmek isterim.”

“Ormandan çıktığımızda kralı göreceksin öyleyse.”

“İyi ama nasıl tanıyacağım?”

“Kraldan başka herkes şapkasını çıkaracaktır, yalnız onun şapkası başındadır.”

Ormandan çıktıklarında, kralı gören herkes şapkasını çıkardı. Köylü, dikkatle çevresine bakındı; ama kralı göremedi.

“Kral nerede?” diye sordu.

Bunun üzerine kral, “Yalnızca ikimizin başında şapka var. Kral, ikimizden biri olmalı,” dedi.

kral ile şahini

Kralın biri bir gün avlanmaya çıktı. Gözde şahini- ni, yabanıl bir tavşanı tutması için salıverdi; kendisi de şahinin arkasından atını sürdü.

Şahin tavşanı yakaladı. Kral avı aldı, susuzluğunu giderecek bir çeşme aramaya başladı. Sonunda, bir tepenin eteğinde, damla damla akmakta olan bir çeşme buldu. Atının eğerinden bir kap aldı, çeşmenin altına tuttu. Çeşme, damlaya damlaya kabı doldurdu. Kral da suyu içmek için kabı ağzına götürdü.

Ansızın, bileğinde oturmakta olan şahin, kanatlarını çırptı, kabın içindeki suyu döktü. Kral, kabını yeniden çeşmenin altına tuttu; doluncaya dek uzun süre bekledi. Kabı tam ağzına götürürken, şahin gene kanatlarını çırpıp suyu döktü.

Kral, kabını üçüncü kez doldurup da dudaklarına yaklaştırırken, şahin bir kez daha kanatlarını çırptı,

suyu gene döktü. Buna çok kızan kral, yerden aldığı bir taşla bütün gücüyle şahine vurdu, şahini öldürdü.

Bu arada kralın uşakları geldiler. İçlerinden biri, suyu daha çabuk doldurmak için kaynağın bulunduğu tepeye çıktı; ama kabı doldurmadan döndü.

“Bu su içilmez,” dedi. “Kaynakta bir yılan var, zehrini suya akıtmış. İçseydiniz hemen ölürdünüz.”

“Bu iyiliğinin karşılığını şahine ne kadar kötü bir biçimde ödedim,” dedi kral. “O beni ölümden kurtardı, bense onu öldürdüm.”

akallar ile fil

akallar, ormanda ne varsa yiyip bitirmişler, yiyecek bulamaz olmuşlardı. Yaşlı bir akal, yiyecek bulmak için bir kurnazlık düşündü. Doğruca gidip fili buldu. Ona dedi ki:

“Bir zamanlar bizim bir kralımız vardı. Ama yaşlandı, bunadı, bizden olmayacak şeyler istemeye başladı. Biz de kendimize bir başka kral seçmeye karar verdik. Kralımız olur musun? İyi bir yaşam sağlarsın sana. İstedğin her şeyi yaparsın. Gel bizim kralımız ol.”

Filin bu işe aklı yattı. akalla birlikte yola koyuldular. akal öne düştü, bir bataklığa götürdü fili. Fil bataklığa saplanınca da ona dönüp şunları söyledi:

“Söyle! Ne yapayım?”

“Beni buradan çek çıkar.”

“Peki,” diye güldü yaşlı akal. “Hortumunla kuyruğumu tut. Ben seni çıkarırım.”

“Kuyruğunla beni çekip çıkarabileceğini mi sanıyorsun?”

“Öyleyse olmayacak bir şeyi yapmamı neden istiyorsun benden? Eski kralımızdan, hep olmayacak şeyler istediği için bıkmıştık.”

Böylece, fil bataklıktan kurtulamadı, öldü. Çakallar da geldiler, fili bir güzel yediler.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

YAŞ

8

9

10

+

Lev Tolstoy

KÜÇÜK ŞEY TAN

Büyük yazar Tolstoy'dan
çocuklara masallar...

Bu kitapta, Tolstoy'un küçük okurları için kaleme aldığı birbirinden güzel masallar var. Yazarın gerçekçi anlatımıyla kendinizi masalların içinde bulacak, kahramanlardan biri gibi hissedeceksiniz. Hem öğretici hem de düşündürücü bu masallar sayesinde Tolstoy ile tanışabilmenizi umuyoruz.

CAN
ÇOCUK

ISBN 978-975-07-0120-7

9 789750 701207